

HOTĂRÂRE Nr. 1028/2021 din 29 septembrie 2021

privind stabilirea atribuțiilor generale în efectuarea inspecțiilor la instituții publice de către Ministerul Finanțelor, precum și a atribuțiilor structurii de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor pentru soluționarea plângerii prealabile formulate împotriva actului administrativ emis de organele de inspecție economico-financiară ca urmare a inspecțiilor efectuate la instituții publice

EMITENT: GUVERNUL ROMÂNIEI

PUBLICATĂ ÎN: MONITORUL OFICIAL NR. 954 din 6 octombrie 2021

Având în vedere dispozițiile art. 22 alin. (1), (7) și (8) din Ordonanța Guvernului nr. 119/1999 privind controlul intern/managerial și controlul financiar preventiv, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile art. IV din Legea nr. 133/2021 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 119/1999 privind controlul intern/managerial și controlul financiar preventiv,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 22 alin. (5) și (9) din Ordonanța Guvernului nr. 119/1999 privind controlul intern/managerial și controlul financiar preventiv, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I

Atribuții generale în efectuarea inspecțiilor la instituții publice de către Ministerul Finanțelor

ART. 1

(1) Ministerul Finanțelor, prin persoanele cu atribuții de inspecție economico-financiară din cadrul aparatului de inspecție economico-financiară, așa cum este prevăzut la art. 3 alin. (1) din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 101/2012 pentru aprobarea Normelor metodologice privind înființarea, organizarea și funcționarea inspecției economico-financiare, efectuează inspecții în cazurile prevăzute la art. 22 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 119/1999 privind controlul intern/managerial și controlul financiar preventiv, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Inspecțiile se efectuează la instituții publice, așa cum acestea sunt definite la art. 2 lit. n) din Ordonanța Guvernului nr. 119/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Structura din cadrul Ministerului Finanțelor cu atribuții de inspecție economico-financiară poate solicita în scris instituțiilor publice, anterior efectuării unei inspecții, informații/documente cu privire la gestiunea fondurilor publice și/sau a patrimoniului public, în vederea identificării de circumstanțe care să fundamenteze o decizie de efectuare/neefectuare a unei inspecții, după caz. Termenul de comunicare a informațiilor/documentelor solicitate este de maximum 30 de zile de la data primirii solicitării, care poate fi prelungit la solicitarea motivată a instituției publice. Nerespectarea termenului îndreptățește organul de inspecție să demareze inspecția în vederea verificării modului de gestiune a fondurilor publice și/sau a patrimoniului public.

(4) Inspecțiile se efectuează în baza unui ordin de serviciu emis de ministrul finanțelor sau de către persoane delegate în acest sens de către ministrul finanțelor, care precizează, în mod obligatoriu, persoanele desemnate să efectueze inspecția, obiectivele și durata inspecției.

ART. 2

Persoanele desemnate să efectueze inspecția verifică respectarea de către conducătorii instituțiilor publice, precum și de către persoanele care gestionează fonduri publice și/sau patrimoniu public a obligației de a realiza o bună gestiune financiară prin asigurarea legalității, regularității, economicității, eficacității și eficienței în desfășurarea activității, având următoarele atribuții generale:

- a) verifică respectarea reglementărilor economico-financiare și contabile;
- b) controlează fundamentarea și execuția bugetului/bugetelor propriu/proprie;
- c) verifică fundamentarea și execuția programului de investiții și a programului de achiziții de bunuri, lucrări și servicii;
- d) verifică respectarea obligațiilor rezultate din contracte/convenții/acorduri și alte documente similare;
- e) verifică în ce condiții a fost diminuat patrimoniul public;
- f) controlează înregistrarea, declararea și plata obligațiilor către bugetul general consolidat, cu excepția celor fiscale, conform competențelor legale;
- g) stabilesc creanțe ale bugetului general consolidat prin acte administrative emise în acest sens;
- h) verifică organizarea și exercitarea controlului financiar preventiv;
- i) dispun prin acte administrative măsuri pentru protejarea fondurilor publice și a patrimoniului public și/sau

pentru stabilirea/plata/recuperarea prejudiciilor, după caz;

j) constată contravențiile și aplică sancțiunile prevăzute de lege;

k) sesizează organele de cercetare penală în legătură cu constatările efectuate cu ocazia inspecției care ar putea întruni elemente constitutive ale unei infracțiuni, în condițiile prevăzute de legea penală.

ART. 3

(1) Inspecția se efectuează în cadrul termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații și creanțe bugetare în sarcina instituției publice.

(2) Inspecția are în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru realizarea obiectivelor inspecției.

(3) Pe parcursul desfășurării inspecției, conducătorul instituției publice este informat asupra constatărilor rezultate din inspecție.

ART. 4

În îndeplinirea atribuțiilor ce le revin, persoanele desemnate să efectueze inspecția au dreptul:

a) să aibă acces neîngrădit la registre, evidențe, documente și alte înscrisuri pe care le consideră relevante;

b) să inspecteze bunuri ce fac obiectul operațiunilor verificate, în prezența reprezentantului legal al instituției publice sau a unei persoane desemnate de acesta;

c) să beneficieze de spații de lucru adecvate și acces logistic corespunzător, necesare bunei desfășurări a inspecției, în condițiile în care există astfel de facilități;

d) să solicite informații și explicații, verbale și/sau în scris, în legătură cu obiectul inspecției, de la persoanele implicate în operațiunile verificate;

e) să solicite efectuarea de expertize sau alte tipuri de controale specializate necesare finalizării acțiunii de inspecție;

f) să solicite altor entități publice/private furnizarea de informații și documente care au legătură cu instituția publică supusă inspecției;

g) să verifice modul de îndeplinire a măsurilor dispuse prin actul administrativ emis ca urmare a efectuării inspecției.

ART. 5

Personalul instituțiilor publice controlate are următoarele obligații:

a) să furnizeze informații și explicații verbale și/sau în scris, după caz, în legătură cu obiectul inspecției;

b) să se conformeze, în termenele stabilite, măsurilor dispuse prin actul administrativ emis ca urmare a efectuării inspecției.

ART. 6

Modelul actelor întocmite de organul de inspecție economico-financiară, metodologia de lucru și fluxul informațional în activitatea de inspecție se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor în termen de 30 de zile de la data publicării prezentei hotărâri.

CAPITOLUL II

Atribuțiile structurii de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor pentru soluționarea plângerii prealabile formulate împotriva actului administrativ emis de organele de inspecție economico-financiară ca urmare a inspecțiilor efectuate la instituții publice

ART. 7

Structura de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor pentru soluționarea plângerii prealabile, denumită în continuare structura de specialitate, soluționează plângerea prealabilă formulată împotriva actului administrativ emis de organele de inspecție economico-financiară ca urmare a inspecțiilor efectuate la instituții publice prin emiterea unei decizii.

ART. 8

(1) Organul de inspecție economico-financiară emitent al actului administrativ contestat constituie dosarul plângerii prealabile, verifică condițiile procedurale și întocmește referatul cu propuneri de soluționare a plângerii prealabile. Referatul cu propuneri de soluționare cuprinde precizări privind îndeplinirea condițiilor de procedură, mențiuni privind sesizarea organelor de urmărire penală, după caz, precum și propuneri de soluționare a plângerii prealabile, având în vedere toate argumentele contestatarului și documentele depuse în susținerea acesteia.

(2) Structura de specialitate verifică dacă dosarul plângerii prealabile constituit de organul de inspecție economico-financiară emitent al actului administrativ contestat cuprinde:

a) referatul cu propuneri de soluționare a plângerii prealabile întocmit de organul de inspecție economico-financiară emitent al actului administrativ contestat;

b) plângerea prealabilă în original, care trebuie să poarte semnătura persoanei îndreptățite;

- c) împuternicirea avocațială, după caz;
- d) actul administrativ contestat și anexele acestuia, în copie certificată pentru conformitate cu originalul;
- e) dovada comunicării actului administrativ contestat din care să reiasă data la care acesta a fost comunicat contestatarului;
- f) plicul prin care a fost transmisă plângerea prealabilă, în situația în care aceasta a fost depusă prin poștă;
- g) copii ale tuturor documentelor care au legătură cu cauza supusă soluționării;
- h) documentele depuse de contestatar;
- i) sesizarea penală în copie, dacă este cazul.

(3) În cazul în care dosarul plângerii prelabile nu este constituit în conformitate cu prevederile alin. (1) și (2), acesta se restituie organului de inspecție economico-financiară emitent al actului administrativ contestat în vederea completării.

ART. 9

Structura de specialitate verifică dacă plângerea prealabilă cuprinde:

- a) datele de identificare a contestatarului,
- b) obiectul plângerii prelabile;
- c) motivele de fapt și de drept;
- d) dovezile pe care se întemeiază;
- e) semnătura contestatarului, reprezentantului legal sau a împuternicitului, după caz.

ART. 10

În cazul în care plângerea prealabilă este depusă direct la structura de specialitate, aceasta o transmite, în termen de 5 zile de la data primirii, organului de inspecție economico-financiară emitent al actului administrativ contestat, în vederea constituirii dosarului plângerii prelabile.

ART. 11

(1) În situația în care plângerea prealabilă este retrasă de contestatar până la soluționarea acesteia, structura de specialitate emite o decizie prin care se ia act de renunțarea la plângerea prealabilă și o comunică atât contestatarului, cât și organului emitent al actului administrativ contestat.

(2) În situația în care cererea de retragere are ca obiect doar anumite capete de cerere din plângerea prealabilă, structura de specialitate face mențiune despre aceasta în decizia emisă în soluționarea plângerii prelabile. Pentru o mai bună soluționare a cauzei plângerea prealabilă și cererea de retragere parțială se conexează.

ART. 12

(1) Structura de specialitate verifică dacă plângerea prealabilă este depusă cu respectarea termenului legal.

(2) În soluționarea plângerii prelabile, structura de specialitate verifică dacă există excepții de procedură sau de fond, respectiv: nerespectarea termenului de depunere a plângerii prelabile, lipsa semnăturii de pe plângerea prealabilă, lipsa de interes, inadmisibilitatea, lipsa motivării și lipsa de obiect.

(3) În soluționarea pe fond a plângerii prelabile, structura de specialitate verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ contestat.

(4) Analiza plângerii prelabile se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea plângerii prelabile se face în limitele sesizării.

(5) Pentru lămurirea cauzelor, structura de specialitate poate solicita puncte de vedere direcțiilor de specialitate din cadrul aparatului propriu al Ministerului Finanțelor și al Agenției Naționale de Administrare Fiscală sau altor instituții raportat la atribuțiile și competențele acestora, urmând ca acestea să transmită punctele de vedere în termen de cel mult 10 zile calendaristice de la solicitare.

ART. 13

(1) În îndeplinirea atribuțiilor de soluționare, structura de specialitate poate respinge sau admite în totalitate sau în parte plângerea prealabilă. În cazul admiterii plângerii prelabile se decide revocarea în totalitate sau în parte a actului administrativ contestat.

(2) Structura de specialitate, în îndeplinirea atribuțiilor de soluționare, poate revoca total sau parțial actul administrativ contestat, în situația în care:

a) din documentele existente la dosar nu se poate stabili situația de fapt în cauza supusă soluționării prin raportare la temeiurile de drept indicate în actul administrativ;

b) argumentele de fapt și de drept sau documentele depuse în susținerea plângerii prelabile dovedesc temeinicia plângerii prelabile;

c) un act care a stat la baza emiterii actului administrativ contestat a fost anulat/revocat.

(3) În cazul revocării actului administrativ contestat, în considerentele deciziei de soluționare se prezintă numai motivele care au condus la revocare.

ART. 14

(1) În îndeplinirea atribuțiilor de soluționare, structura de specialitate poate respinge plângerea prealabilă ca:

- a) tardivă, în situația în care aceasta a fost depusă peste termenul prevăzut de lege;
- b) lipsită de obiect, în situația în care contestatarul nu indică pretenția concretă;
- c) inadmisibilă, în situația în care actul contestat nu are caracterul unui act administrativ;
- d) lipsită de interes, în situația în care contestatarul nu justifică un interes;
- e) nemotivată, în situația în care contestatarul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea plângerii prealabile sau argumentele aduse nu sunt incidente în cauza supusă soluționării;
- f) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea plângerii prealabile nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ contestat.

(2) În situația în care plângerea prealabilă nu este semnată de contestatar, reprezentantul legal sau împuternicit, după caz, plângerea prealabilă va fi respinsă, fără a se mai analiza fondul cauzei.

(3) Plângerea prealabilă nu poate fi respinsă dacă poartă o denumire greșită.

ART. 15

(1) Structura de specialitate emite decizia de soluționare a plângerii prealabile în formă scrisă. Decizia de soluționare a plângerii prealabile cuprinde: preambul, considerente și dispozitiv.

(2) Preambulul cuprinde: denumirea structurii de specialitate, numele sau denumirea contestatarului, domiciliul/sediul social al contestatarului, numărul de înregistrare a plângerii prealabile la organul de inspecție economico-financiară, obiectul cauzei, termenul de formulare a plângerii prealabile, precum și sinteza susținerilor părților.

(3) Considerentele cuprind motivele de fapt și de drept care au format convingerea structurii de specialitate în emiterea deciziei.

(4) Dispozitivul cuprinde soluția dată de structura de specialitate, calea de atac a deciziei, termenul în care aceasta poate fi exercitată și instanța competentă.

(5) Decizia se semnează de către ministrul finanțelor sau de persoana împuternicită de acesta.

ART. 16

(1) Structura de specialitate întocmește decizia de soluționare în 4 exemplare și comunică un exemplar contestatarului și un exemplar organului de inspecție economico-financiară care a întocmit actul administrativ contestat. Un exemplar al deciziei rămâne la dosarul plângerii prealabile, iar un exemplar se păstrează la dosarul deciziilor.

(2) Decizia privind soluționarea plângerii prealabile se comunică utilizând cel puțin unul dintre următoarele mijloace:

- a) prin remitere, sub semnătura contestatarului sau a reprezentantului/împuternicitului acestuia;
- b) prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire;
- c) prin fax, e-mail sau alte mijloace electronice de transmitere la distanță, dacă se asigură transmiterea textului și confirmarea primirii acestuia.

ART. 17

(1) Structura de specialitate poate îndrepta erorile materiale din decizia de soluționare a plângerii prealabile, la inițiativa acesteia, a organului de inspecție economico-financiară emitent al actului administrativ contestat sau a contestatarului, prin emiterea unei decizii de rectificare.

(2) Decizia de rectificare a deciziei de soluționare a plângerii prealabile care conține erori va avea același număr de înregistrare, la care se adaugă particula "bis" și va purta data emiterii efective. Decizia de rectificare se comunică atât contestatarului, cât și organului de inspecție economico-financiară emitent al actului administrativ contestat.

ART. 18

La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 1.257/2012 privind organizarea inspecțiilor și stabilirea atribuțiilor generale în efectuarea acestora în vederea aplicării Ordonanței Guvernului nr. 119/1999 privind controlul intern/managerial și controlul financiar preventiv, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 876 din 21 decembrie 2012.

**PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU**

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor,
Dan Vîlceanu